

Klasyfikacja zaburzeń mowy

1. METRYCZKA

Rok akademicki	2025/2026
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	Nauki medyczne
Profil studiów	(praktyczny)
Poziom kształcenia	II stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	Dr hab. Natalia Siudzińska, prof. UW
Koordynator przedmiotu	dr Kamila Potocka-Pirosz k.potocka@uw.edu.pl
Osoba odpowiedzialna za sylabus	dr Kamila Potocka-Pirosz k.potocka@uw.edu.pl
Prowadzący zajęcia	dr Kamila Potocka-Pirosz k.potocka@uw.edu.pl

2. INFORMACJE PODSTAWOWE

Rok i semestr studiów	I rok II stopnia, I semestr (1. połowa semestru)	Liczba punktów ECTS	2.00
FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS	
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim			
wykład (W)	15	0,5	
seminarium (S)			
ćwiczenia (C)			

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	45	1,5

3. CELE KSZTAŁCENIA	
C1	Zapoznanie studenta z funkcjonującymi w literaturze fachowej zasadami klasyfikacji zaburzeń mowy.
C2	Nauczenie studenta porównywania klasyfikacji zaburzeń mowy.

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
W1	Student zna i rozumie kryteria klasyfikacji zaburzeń mowy i opóźnień akwizycji systemu językowego i rozwoju mowy, a zwłaszcza - zna i rozumie klasyfikację przyczynową I. Styczek, - zna i rozumie klasyfikację objawową L. Kaczmarka; - zna i rozumie klasyfikację językoznawczą J. T. Kani - zna i rozumie klasyfikację logopedyczną S. Grabiasa; - zna i rozumie klasyfikację przyczynowo-objawową H. Mierzejewskiej i D. Emiluty-Roza - zna i rozumie klasyfikacje międzynarodowe (ICD, DSM)
W2	student zna różne ujęcia terminu dyslalia, rozumie różnice w podejściach objawowym
Umiejętności – Absolwent potrafi:	
U1	Student potrafi we właściwy sposób oceniać, krytycznie analizować, syntetyzować i interpretować objawy językowe charakterystyczne dla zaburzonego rozwoju mowy i nabytych zaburzeń mowy, a zwłaszcza potrafi scharakteryzować i porównać różne klasyfikacje zaburzeń mowy.
Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:	
K1	Student jest gotów do podejmowania odpowiedzialnych działań diagnostyczno-terapeutycznych, a przede wszystkim rozumie konieczność poszerzania wiedzy dotyczącej funkcjonujących klasyfikacji zaburzeń mowy i jej znaczenie dla tworzenia zespołów diagnostyczno-terapeutycznych złożonych z absolwentów różnych ośrodków kształcenia specjalistów-logopedów.

5. ZAJĘCIA		
Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
wykład	Międzynarodowe klasyfikacje ICD i DSM	W1-W2,U1,K1
wykład	Klasyfikacja zaburzeń mowy według I. Styczek	W1-W2,U1,K1

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

	Korelacyjna klasyfikacja zaburzeń mowy według L. Kaczmarka	
wykład	Klasyfikacja zaburzeń mowy według J.T. Kani Logopedyczna klasyfikacja zaburzeń mowy według S. Grabiasa	W1-W2,U1,K1
wykład	Modyfikacja zestawienia form zaburzeń mowy H. Mierzejewskiej i D. Emiluty-Roza	W1-W2,U1,K1
wykład	Klasyfikacja dyslalii B. Ostapiuk	W1-W2,U1,K1
wykład	Porównanie przedstawionych klasyfikacji, na przykładzie różnic w rozumieniu terminu dyslalia	W1-W2,U1,K1

6. LITERATURA
Obowiązkowa
- Grabias S., 2012, Teoria zaburzeń mowy. Perspektywy badań, typologie zaburzeń, procedury postępowania logopedycznego, [w:] Logopedia. Teoria zaburzeń mowy, red. S. Grabias, M. Kurkowski, Lublin, s. 15–72. - Kaczmarek L., 1975, Korelacyjna klasyfikacja zaburzeń słownego i pisemnego porozumiewania się, „Logopedia”, nr 12. - Ostapiuk B., 2012, Zaburzenia dźwiękowej realizacji fonemów języka polskiego – propozycja terminów i klasyfikacji, [w:] Logopedia. Teoria zaburzeń mowy, red. S. Grabias, M. Kurkowski, s. 431-454. - Logopedyczne i psychologiczne aspekty diagnozowania zaburzeń mowy, Jauer-Niworowska O., Emiluta-Roza D. (red.), wyd. APS, Warszawa 2021. - Kania J.T., 1982, Podstawy językoznawczej klasyfikacji zaburzeń mowy, [w:] Kania J. T., Szkice logopedyczne, Warszawa, s. 9-25. - Styczek I., 1981, Logopedia (wyd. 3.), wyd. PWN, Warszawa.
Uzupełniająca
- Emiluta-Roza D., 2008, Modyfikacja Zestawienia form zaburzeń mowy H. Mierzejewskiej i D. Emiluty-Roza, [w:] Porayski-Pomsta J. (red.), Diagnostyka i terapia w logopedii, wyd. Dom Wydawniczy „Elipsa”, Warszawa. - Grabias S., 1994, Logopedyczna klasyfikacja zaburzeń mowy, „Audiofonologia”, t. VI., s. 7-22. - Grabias S., 1996, Typologie zaburzeń mowy. Narastanie refleksji logopedycznej, „Logopedia”, nr 23, s. 79-90. - Kaczmarek L., 1975, Korelacyjna klasyfikacja zaburzeń słownego i pisemnego porozumiewania się, „Logopedia”, nr 12. - Mierzejewska H., Przybysz-Piwko M., 1997, Rozważania na temat terminologii logopedycznej, [w:] Mierzejewska H., Przybysz-Piwko M., Rozwój poznawczy i rozwój językowy dzieci z trudnościami w komunikacji werbalnej”, wyd. DIG, Warszawa. - Mierzejewska H., Przybysz-Piwko M., 1997, Terminologia w opisie i interpretacji zaburzeń mowy, [w:] Mierzejewska H., Przybysz-Piwko M., Mózgowe porażenie dziecięce Problemy mowy, wyd. DIG, Warszawa. - Ostapiuk B., 1997, Zaburzenia dźwiękowej realizacji fonemów języka polskiego-propozycja terminów i klasyfikacji, „Audiofonologia”, t. X, s.118-136.

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
Np. A.W1, A.U1, K1	Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.	Np. próg zaliczeniowy
W1-W2, U1	Test	60% Niedopuszczalne jest korzystanie z systemów SI podczas pisemnego zaliczenia.

8. INFORMACJE DODATKOWE

(tu należy zamieścić informacje istotne z punktu widzenia nauczyciela niezawarte w pozostałej części sylabusu, w szczególności w oparciu o regulacje wynikające z § 26 ust. 1 i 2, § 27 ust. 3 oraz § 28 ust. 1 Regulaminu Studiów wskazanie liczby terminów zaliczeń przedmiotu, w tym zaliczeń dopuszczających do egzaminu, oraz np. czy przedmiot jest powiązany z badaniami naukowymi, szczegółowy opis egzaminu, informacje o kole naukowym)

Na zajęciach jest kontrola obecności. Dopuszczalna 1 nieobecność. Powyżej tej liczby (z wyłączeniem przypadków bezzwłocznie udokumentowanych, np. zwolnieniem lekarskim) – nie ma możliwości zaliczenia zajęć. Usprawiedliwione nadprogramowe nieobecności muszą zostać odrobione w sposób wskazany przez osobę prowadzącą zajęcia.

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów
Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich